

ма, на відѣ покоїнѣ вospитама. дѹшѹ
мою ѿбрati, настáви ма на стезї праќ-
ды, имене рáди своеї. Іще бо и пой-
дѹ посрѣдї сéни смéртна, не оѹкоюса-
шà, іаки ты сомною еси, жéзлъ ткéй,
и пáлица твоа, та ма оутѣшиста: Оѹ-
готóвалъ еси предомною трапéзѹ, сопро-
тикъ ст҃жáющымъ мнѣ, оумáстилах еси
елéомъ глаvѹ мою. и чаша твоя оупе-
каюши ма іакѡ держáвна, И милость
твоя поженéтъ ма всѧ дни жиета мо-
егѡ, и вже вселитимися въ дóмъ гднь
въ доаготѹ дній.

Посéмъ. Гдѹ помóлимса. Гдн помíлѹй.

Гдн вже нашъ, багій и ческѣ люби-
вый, призри на віно сїе, и на пїющиx
ѡнегѡ, и блгkи є, іакоже багословиа
еся ст҃денецъ іаковъ, и купель сїаам-
скѹ, и чашу ст҃ыхъ апѣтва. И іакоже
пришедъ въ канъ галілеискѹ, и багосло-
виа еси шестъ водносивъ, и відо въ
віно предожиа еси и славу свою іакиа
еся